

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ್

ಜಾಟ ಪತಂಗ

■ ತಯಬಾಲಿ ಅ. ಹೊಂಬಳ್

ಪತಂಗವು ನೋಡಲು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ ಪೇದೆಹಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮಾಸರ್ಕೆಂ, ಸದಾ ಹೂ ಬನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹೂವಿಗಿಲ್ಲಲೂ ಮೃದುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಪತಂಗ ಹೂವಿನ ಮಥುವನ್ನು ಹಿರಿ ಸುಂದರ ಲೋಕವುವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿತು. ನಾಡು, ದಾಟಿ ಸಾಗರದ ಶೀರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಕಲ್ಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣದ ಅಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಮೆ ಕಡಲಿದಾಗ ಹಾರಿದ ಪತಂಗವು ಹೆದರಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿತು. ಅಮೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾಗಿತು. ಆಗ ಪತಂಗವು ಆ ಅಮೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೂಡಲು ಹೋದಾಗ ಅಮೆ ಅಡ್ಡಡವಾಗಿ

ನಡೆಯುತ್ತಾಗಿತು. ಆಗ ಪತಂಗ 'ಏ ಅಮೆಯಕ್ಕೆ ಹೋಕೆ ಅಡ್ಡಡವಾಗಿ ನಡೆಯುವೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. 'ನಾ ಹೇಗಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ ನಿನಗೇನು?' ಎಲ್ಲರೂ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆದರೆ, ನಾನು ಅಡ್ಡಡವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಒಮ್ಮೆ ಅಡ್ಡಡವಾಗಿ ಹಾರಿ ತೋರಿಸು' ಎಂದಿತು ಆಮೆ. 'ನೀನು ಹಾಗೆ ನಡೆದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಬರಬಹುದು' ಎಂದಿತು ಪತಂಗ.

'ನನಗೆ ಯಾರು ಪನೋ ಮಾಡಲು ಆಗುವದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಬಿಡಿಯು ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಡವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಗಿತು. ಸಾಗರದ ಶೀರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುದುರೆ ಸಾವಾನು ವೇಗವಾಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿ, ಈ ಅಮೆ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತೇ, ನಾನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು

ಪತಂಗವು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆ ಸಾವಾನ ಸಮನಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹಾರುತ್ತಾಗಿತು. ಕುದುರೆ ಸಾವಾರ ವೇಗವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆ ಸಾವಾರ. ಅದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಪತಂಗವು ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ತನ್ನಕಡೆ ಸಳಿದು ಸಾಗರ ಶೀರದ ದಂಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓದುತ್ತ ಕುದುರೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಮೆಯ ಮೈ ನಡುಗಿತು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಪತಂಗಕ್ಕೆ 'ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಕುಮಿಸಿ ಬಿಡು, ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು, ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತೀರಿಯುತ್ತಾದೆ. ಆಗ ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಈಗ ಅಭವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಅಮೆ ಹೇಳಿತು.

ಜ್ಞಾನವ ಆರಿಯಮ್ಮೆ

■ ಸಮುದ್ರವಲ್ಲಿ ವಾಸು

ಜಂಗಮವಾಣಿಯ ಜೋಕು ಬಿಟ್ಟು
ಜ್ಞಾನವ ಅರಿಯಮ್ಮೆ
ಜ್ಞಾನವ ಅರಿಯದ ಜಾಲಕೆ ಜಾರಿರೆ
ವ್ಯಾಂದ ಕುರಿಯಮ್ಮೆ
ನಾ ಮ್ಯಾಂದ ಕುರಿಯಮ್ಮೆ

ವಾಟ್ಟುವ್, ಫೆಂಸ್‌ಕ್ ಟ್ರಿಟ್ಟರ್ ಶಾತೆ
ಬಳಸುತ್ತಿರುಯಮ್ಮೆ
ವಾರೆಗ್ನೆನ ನೋಟವ ಬೀರಿ
ಅಳಸುತ್ತಿರುಯಮ್ಮೆ
ನೀ.. ನನ್ನ ಅಳಸುತ್ತಿರುಯಮ್ಮೆ

ರಾಗಿ ಹೊಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿಳ್ಳು ಚಟ್ಟಿ
ಮರೆತೇ ಹೋಯ್ಯುಮ್ಮೆ

ರಾತ್ರಿ ಮುಕ್ಕಲು ಬೇಕರಿ ತಿನಿಸು
ಮನಗೆ ಬಂತಮ್ಮೆ
ತಪ್ಪದೆ ರೋಗ ತಂತಮ್ಮೆ

ಗೌಲಿ ಬುಗರಿ ಗಿಲ್ಲಿದಾಂಡು
ದಾರಿಲಿ ಇಲ್ಲಮ್ಮೆ
ಗೂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೂಳಿಯಾಟ
ಭಾರೀ ಇವೆಯುಮ್ಮೆ

ನಮಗೆ ಭಾರೀ ಇವೆಯುಮ್ಮೆ

ಸುಂದರ ಬಾಳನು ಬಾಳಲು ನಮಗೆ
ಕೊಣಿ ಬ್ಯಾಡಮ್ಮೆ
ಹಂದರವಾದ ಬಾಳನು ಬೆಳಗಲು
ಮೇಟಿ ಸಾಕಮ್ಮೆ
ಜ್ಞಾನದ ಮೇಟಿ ಸಾಕಮ್ಮೆ

